

Soubor nástrojů EUCPN č. 14

Dnešní politika EU orientovaná na společenství

Souhrn posouzení

Tento soubor nástrojů je společnou publikací Evropské sítě prevence kriminality (EUCPN) a Agentury Evropské unie pro vzdělávání a výcvik v oblasti prosazování práva (CEPOL) a liší se od ostatních dostupných příruček o politice orientované na společenství (COP). Popisuje **řadu nedávno osvědčených postupů** v rámci COP z členských států EU. Cílem tohoto souboru nástrojů je **podpořit** tvůrce politik a pracovníky z praxe, a to především **náčelníky z řad policie a vyšší management v rámci policejních organizací**, aby dosáhli úspěšné strategie COP. Důležitost strategického zapojení do filozofie COP byl silně zdůrazněn odborníky v této oblasti. Soustředění se na COP na evropské úrovni bylo **zahájeno Rakouskem**, jakožto předsedajícím členem EUCPN prostřednictvím Vídeňského procesu a také předsedou Komise EU tím, že představil téma na neformálním zasedání Stálého výboru pro operativní spolupráci v oblasti vnitřní bezpečnosti a Rady pro spravedlnost a vnitřní záležitosti.

Politika COP je považována za relevantní pro všechny členské státy EU a je **široce implementována v celé EU**, i když v různé míře a v různých formách. Zatímco se politika COP neustále vyvíjí a přináší pozitivní výsledky pro veřejnost a policii, **její definování zůstává výzvou**. Koncept je známý svými mnohonásobnými a někdy odlišnými definicemi. To platí zejména v **evropském kontextu**, kdy se politika COP v rámci EU implementuje různými způsoby. Abychom splnili tuto výzvu, podívali jsme se na program Horizont 2020 **Unity**, který se setkal se stejným problémem. I přes velké množství definic a různých přístupů výzkumníci našli společné prvky. Tím, že projekt Unity vzal do úvahy tyto prvky v souvislosti s dalšími výzkumnými zjištěními, byl vytvořen rámec pro identifikaci a výzkum politiky COP v celé Evropě. Tomuto rámci se říká **Šest pilířů politiky COP**:

- budování důvěry a sebedůvěry
- odpovědnost
- sdílení informací a komunikace
- řešení místních potřeb
- spolupráce
- prevence kriminality

Analýzou současné literatury a velmi důkladnými diskusemi s odborníky v této oblasti jsme určili **důležité faktory pro úspěšnou implementaci politiky COP**. Pomocí vědeckých poznatků a zkušeností v oblasti jsme vytvořili jasné a srozumitelné pokyny ve formě **10 základních principů**.

1. Politika COP je **vestavěnou součástí větších vládních systémů**. Policejní organizace nefunguje izolovaně, ale je součástí širšího rámce a závisí na několika formách podpory ze strany dohlížející vlády. Proto je důležité, aby politici a tvůrci politik porozuměli politice COP, komunikovali o ní, vybavili policejní organizaci nezbytnými prostředky k její úspěšné implementaci a poskytli ostatním vládním institucím potřebný mandát k účasti na přístupu politiky COP.
2. Politika COP je **závazek**. Tento závazek zahrnuje změnu ve stylu řízení, snižuje odpor policejní subkultury vůči změnám a zvyšuje povědomí o podmínkách, ve kterých policisté pracují. Pokud přístup politiky COP nepřijme celá policejní organizace, zbude z ní jen doplněk reaktivní policejní praxe, který nepřinese očekávané výsledky. Na politiku COP by mělo být nahlíženo spíše jako na účinný způsob práce ve smyslu času a úsilí, než jako na další úkol, který má policie vykonat.
3. Politika COP vyžaduje **kvalitativní opatření**. Stále častěji se přijímají výsledky založené na společenství, jako je její bezpečnost, vnímání strachu a volání po službách. Měla by být zavedena kvalitativní kritéria výsledku, jako je úroveň spokojenosti veřejnosti, spolupráce s veřejností a udržitelnost projektů společenství. Tato kritéria by měla být upřednostňována před těmi kvantitativními. Policistům, kteří se chtějí naučit něco nového, by měli být nabídnuty pobídky, jako je například příležitost k povýšení, a jejich úspěchy by měly být formálně uznávány.
4. Existují projekty **nové generace politiky COP**, které se **spoléhají na technologie**. Výsledky výzkumu zdůraznily důležitost používání těchto nástrojů informačních a komunikačních technologií pro usnadnění komunikace a interakce, nikoli jako jejich náhradu. Kromě toho je třeba mít na paměti, že prioritou při používání těchto nástrojů by mělo být zlepšení komunikace a interakce mezi policií a veřejností, a nikoli shromažďování zpravodajských informací.
5. Aby mohla politika COP fungovat, je třeba policisty **řádně vyškolit**. CEPOL definuje školení a vzdělávání jako dva různé pojmy. Úspěšná politika COP závisí spíše na vzdělání než stavu školení dotčených policistů. S ohledem na toto rozlišení jsme určili pět cílových skupin, které mají být vyškoleny nebo vzdělány: vláda, vedení policie / management, osoby pracující s politikou COP, řadoví policisté a společenství.

6. Politika COP by měla být vždy **lokálně zakomponována** a přizpůsobena situaci v místě a společenskému kontextu. Výzkum ukazuje, že společenský kontext má zásadní dopad na význam, interpretaci a provádění policejních postupů. V oblastech, kde panuje historická nedůvěra, může obnovení důvěry trvat desetiletí. Na politiku COP by se proto mělo pohlížet jako na významnější posun od policejní síly k policejní službě, kdy policie pracuje pro společenství i v něm.
7. **Přítomnost a povědomí** policie jsou klíčovým aspektem politiky COP. Je důležité, aby společenství mělo dost času na to, aby se seznámilo s policisty a aby policisté pochopili, jak společenství funguje. Interakce mezi policií a veřejností je pro kvalitu vztahu zásadní.
8. Policie by měla **znát a řešit místní potřeby**. Důležitým aspektem politiky COP je přístup k řešení problémů, jehož cílem je strukturálně snížit kriminalitu a zvýšit bezpečnost. Abychom se dozvěděli o místních potřebách, je důležité se při shromažďování informací o obavách společenství vyhnout jednostranné perspektivě. Pro řešení místních potřeb je důležité určit základní příčiny problémů a zaměřit se spíše na opakující se vzorce incidentů než na ty izolované a zacházet s nimi jako se skupinou problémů.
9. **Společná bezpečnostní produkce** znamená, že několik aktérů spolupracuje na dosažení sdílené vize bezpečnosti. Policie, která spolupracuje s veřejností za účelem řešení problémů, může omezit vnímané rušení pořádku a zvýšit důvěru v policii a její legitimitu. Je zapotřebí mezivládní spolupráce, protože řešení problémů společenství je úkolem, který zahrnuje všechny příslušné státní agentury. Míra spolupráce by měla být vysoká. Pokud veřejnost a další aktéři přebírají více zodpovědnosti v rámci společného přístupu k bezpečnosti, je zde potenciál umožnit policejním složkám soustředit zdroje na další klíčové úlohy.
10. Měla by být podporována **obousměrná komunikace** mezi policií a veřejností. Úspěch přístupu politiky COP je podmíněn účinnou, vhodnou a včasnou komunikací. Politika COP by měla zahrnovat řadu inovativních přístupů k dosažení těžko přístupných cílových skupin, které mohou mít jen malý sociální kapitál. Dále je důležité vysvětlit členům veřejnosti politiku COP srozumitelnou formou a zaměřit se na iniciativy COP v jejich společenství, na to jaká je jejich vlastní role v rámci politiky COP a co mohou očekávat. Výzkum ukázal, že lidé, kteří jsou o práci policie lépe informováni, na ni mají spíše pozitivnější názory.

Koncept politiky **COP zakořenil v různých členských státech EU**, avšak došlo k tomu v různých formách, pomocí různých výkladů a pod různými názvy. Dodnes neexistuje ani společné panevropské chápání politiky COP, natož jednotný evropský přístup. Pokud chceme dosáhnout společné **vize EU o politice COP**, potřebujeme k tomu příslušné zdroje. To znamená dostatek času a zdrojů, aby bylo možné využít

všechny relevantní vědecké publikace dostupné v celé EU, zapojit správné poradce a zahrnout perspektivy společenství.

Kromě toho by mělo dojít k vyvinutí dalšího úsilí k **pochopení a využití plného potenciálu EU** a jejích znalostí a zkušeností s ohledem na politiku COP. Zaprvé se doporučuje, aby byla odsouhlasena dohoda o názvech, která se pak bude na území EU dodržovat. Zadruhé, rozmanitost jazyků v EU je kulturně obohacující, avšak vytváří i překážku sdílení stávajících poznatků napříč celou EU. Je nezbytné další úsilí k překládání relevantních materiálů (např. shrnutí příslušných studií a zpráv), aby bylo možné sdílet znalosti ve všech zemích EU.

Doufáme, že **policejní náčelníci a vyšší management policejní organizace** a další tvůrci politik a odborníci budou moci pomocí tohoto souboru nástrojů dosáhnout úspěšných strategií politiky COP. Politický a organizační závazek je důležitý, protože implementace nebo zlepšení politiky COP vyžaduje strukturální a kulturní změny v rámci policejní organizace.

Nakonec by měla být projednána otázka, do jaké míry má politika COP místo ve větší **Bezpečnostní unii**. Může mít potenciál významně přispět k Bezpečnostní unii, a podle této důležitosti by s ní mělo být nakládáno.